

بررسی تنوع ژنتیکی گاوهای بومی مازندران و گاوهای هلشتاین با استفاده از نشانگر ISSR-PCR

• سمیه پاشایی (نویسنده مسئول)

دانشجوی دکتری علوم دامی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

• مجتبی آذری

عضو هیئت علمی گروه علوم دامی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

• سعید حسنی

عضو هیئت علمی گروه علوم دامی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

• علیرضا خان احمدی

عضو هیئت علمی گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه گنبد کاووس

• حسن سلطانیلو

عضو هیئت علمی گروه بیوتکنولوژی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

تاریخ دریافت: آذر ماه ۱۳۹۰ تاریخ پذیرش: دی ماه ۱۳۹۱

تلفن تماس نویسنده مسئول: ۰۹۱۸۹۴۰۲۳۱۵

Email: pashaei_597@yahoo.com

چکیده

آگاهی از سطح تنوع ژنتیکی نژادهای بومی اطلاعات مهمی جهت مدیریت منابع بومی برای جلوگیری از کاهش ناشی از همخونی و نیز حفظ تنوع ژنتیکی فراهم می آورد. هدف از این پژوهش، ارزیابی تنوع ژنتیکی گاوهای بومی مازندران و مقایسه آن با نژاد هلشتاین با استفاده از نشانگرهای بین ریزماهواره ای (ISSR) بود. در این طرح از تعداد ۷۱ رأس گاو مازندرانی و ۱۰۴ رأس گاو هلشتاین نمونه گیری به عمل آمد. نمونه های DNA به روش استخراج نمکی تغییر یافته، استخراج شدند. برای انجام PCR از پرایمر ۹ C (AG) استفاده شد. بررسی الگوی باندهای نشان داد که تعداد ۳۰ (۹۳/۷۵ درصد) و ۲۴ (۷۵ درصد) باند چندشکل به ترتیب در نژادهای مازندرانی و هلشتاین وجود داشته است. میانگین تعداد آلل مؤثر، تعداد آلل مشاهده شده، شاخص شانون و شاخص تنوع ژنی نئی در گاو بومی به طور معنی داری ($p < 0.05$) بیشتر از گاو هلشتاین بود. سطح پایین تر تنوع در گاوهای هلشتاین ممکن است به دلیل اجرای برنامه های انتخاب شدید و تلقیح مصنوعی باشد. به هر حال گاوهای نژاد بومی کمتر تحت تأثیر انتخاب مصنوعی قرار گرفته اند.

Animal Sciences Journal (Pajouhesh & Sazandegi) No 101 pp:22-28

Study on genetic diversity of Mazandarni native and Holstein cattle using ISSR-PCR marker

By: Pashaei, S. (Corresponding Author; Tel: +989189402315), Ph.D Student of Animal Science, Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources. Ahani Azari, M. and Hasani, S. Department of Animal Science, Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources. Khanahmadi, A.R. Department of Animal Science, Faculty of Agriculture and Natural Resources, Gonbad Kavous University. Soltanloo, H. Department of Biotechnology, Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources

Received: December 2011

Accepted: January 2013

The aim of this study was to investigate genetic diversity in Mazandarnian native cattle in compared to Holstein breed, using Inter microsatellite (ISSR) markers. A total of 175 animals, including 71 Mazandarnian and 104 cattle of Holstein breed were screened. The extraction of DNA samples were carried out using modified salting out method. (AG)9C was used as ISSR primer in PCR reaction. Analyzing of banding patterns showed 30 (93.75%) and 24 (75%) polymorphic bands in native and Holstein herds, respectively. Genetic variation indices, including observed number of alleles, effective number of alleles, Shannon index and Nei's gene diversity in indigenous cattle were higher than in Holstein. Lower level of diversity in Holstein cattle may be of the consequence of applying intensive selection programs and artificial insemination; however native cattle have been less affected by artificial selection. Knowledge of genetic diversity in indigenous breeds provides important information for management of native resources in order to avoid inbreeding depression and maintain genetic variability.

Keyword: Genetic diversity, ISSR, Mazandarani cattle, Holstein cattle, Marker

مقدمه

نژادهای بومی علی رغم پتانسیل تولیدی پائین، معمولاً با شرایط نامساعد آب و هوایی محیط زیستشان به خوبی تطابق دارند و نسبت به تنش های محیطی مختلف و بیماریها مقاومت دارند. از طرف دیگر پرورش نژادهای اصیل در مناطق گرمسیری منجر به کاهش رشد، افزایش تلفات و کاهش باروری این نژادها شده است. در چنین شرایطی حداکثر توجه و بازنگری جهت بهره وری از استعدادهای ژنتیکی گاوهای بومی در برنامه های اصلاح نژاد ضروری است. طبق آمارهای فائو^۱ در دهه های گذشته تعداد و تنوع ژنتیکی بسیاری از نژادها کاهش یافته است. در سال ۲۰۰۰ بیش از ۶۳۰۰ نژاد دام اهلی شناسایی شدند. از این میان بیش از ۱۳۰۰ نژاد منقرض شده اند و یا هم اکنون در معرض خطر انقراض قرار دارند (Hoffman و Scherf, ۲۰۰۵). علاوه بر این، امروزه تلاش هایی که برای ایجاد نژادهای پر تولید از طریق انتخاب و آمیزش بین نژادها صورت می گیرد، سبب کاهش تنوع ژنتیکی نژادهای بومی شده است. کاهش تنوع ژنتیکی نیز منجر به یکنواختی خزانه ژنی این نژادها خواهد شد. لذا مطالعه تنوع ژنتیکی دام ها با استفاده از روش های نوین ضروری به نظر می رسد. از سال ۱۹۹۴ یک روش مولکولی جدید تحت عنوان نشانگر بین ریزماهوره ای یا ISSR^۲ بوجود

آمد (Borner و Branchard, ۲۰۰۱). ISSR نشانگرهای نیمه انتخابی^۳ هستند که به وسیله PCR در حضور یک آغازگر که مکمل ریزماهوره هدف است، تکثیر می یابند. چنین تکثیری چند ژنگاهی و غالب بوده و چندشکلی بالایی ایجاد می کند. علاوه بر این، نیاز به آگاهی از توالی ژنوم ندارد (Nogaoka و Ogihara, ۱۹۹۷). Glazko و همکاران (۱۹۹۹) تفاوت های ژنتیکی بین سه گونه *Bos taurus*، *Bison bonasus* و *Bison bison* را با استفاده از چند نوع نشانگر ژنتیکی بررسی کردند. آنها مشخص کردند که ارزیابی روابط ژنتیکی بین گونه ای با نشانگرهای ژنتیکی-مولکولی همچون PCR-ISSR و PCR-RAPD^۴ به خوبی امکان پذیر است. Gorodnaya و Glazko (۲۰۰۳) با استفاده از تکنیک PCR-ISSR خزانه ژنی چند نژاد گاو را بررسی کرده واز نظر تنوع ژنتیکی با هم مقایسه کردند. Gorodnaya و Glazko (۲۰۰۶) همچنین ساختار ژنتیکی ۵ نژاد گاو اکراینی را با همین تکنیک بررسی نمودند تا روابط ژنتیکی بین این نژادها و سطح هتروزیگوسیتی آنها را مشخص نمایند. نتایج بررسی آنها نشان داد که این تکنیک، یک روش مناسب جهت مقایسه تنوع ژنتیکی نژادهای مختلف گاو است. بر اساس یافته های Souframanien و Gopalkrishna (۲۰۰۴) که مبتنی بر آنالیز مقایسه ای بین نشانگرهای ISSR

همچنین کیفیت آن با استفاده از دستگاه اسپکتروفتومتر BRITE-Technologies (مدل BT600، کانادا) ارزیابی شد. در روش دوم، نمونه های DNA باغلظت نامعلوم همراه با DNA فاژ لامبدا بر روی ژل آگارز یک درصد الکتروفورز شدند. بعد از رنگ آمیزی ژل با اتیدیوم برماید شدت قطعات با باندهای مربوط به لامبدا مقایسه شدند. در این تحقیق برای انجام PCR از کیت شرکت سیناژن و یک پرایمر ۱۹ بازی (AGAGAGAGAGAGAGAGAGAG) استفاده گردید. واکنش PCR در حجم نهایی ۲۵ میکرولیتر در دستگاه ترموسایکلر شرکت Biometra ساخت کشور آلمان انجام گردید. چرخه های حرارتی PCR شامل ۳ مرحله بود. مرحله اول واسرشت در دمای ۹۴ درجه سانتیگراد به مدت ۲ دقیقه، مرحله دوم در ۳۵ سیکل تکرار می شد که شامل ۳ بخش بود. واسرشت در دمای ۹۴ درجه به مدت ۳۰ ثانیه، اتصال در دمای ۵۵ درجه به مدت ۳۰ ثانیه و تکثیر در دمای ۷۲ درجه به مدت ۲ دقیقه. در مرحله سوم نیز تکثیر نهایی در دمای ۷۲ درجه و به مدت ۲ دقیقه صورت گرفت. سپس محصولات PCR روی ژل پلی اکریلامید ۶ درصد در دستگاه ژل اسکن تفکیک شدند و برای تعیین اندازه قطعات از نشانگر استاندارد bp DNA Ladder GeneRuler™ 100 Plus استفاده شد. تصاویر حاصل از دستگاه ژل اسکن، با استفاده از نرم افزار One-Dscan ارزیابی شدند و اندازه باندها تعیین شد. برای ایجاد فایل باینری در Excel در صورت وجود باند، عدد یک و در غیاب آن صفر منظور می گردید. جهت بررسی آماری و مطالعه تنوع درون و بین جمعیتی از نرم افزار POPGene V۱/۳۱ (Yeh, Yang, Timothy, Ye, Judy, ۱۹۹۷) استفاده گردید و تعداد آلل مؤثر، شاخص شانن و فواصل ژنتیکی نئی برآورد شدند. تعداد آلل مشاهده شده ساده ترین شاخص برای اندازه گیری تنوع درون جمعیتی است. این شاخص نشان دهنده تعداد آلل های موجود در یک جایگاه صرفنظر از فراوانی آنها درون جمعیت هاست. در واقع اندازه گیری بهتر مقدار (n-1) است، چون در این صورت است که تنوع موجود در یک جمعیت منومورف (یک شکل یا بدون تنوع) صفر خواهد بود. به منظور محاسبه تعداد آلل مشاهده شده از معادله ۱ استفاده گردید.

$$\sum xi \quad \text{معادله ۱:}$$

$$na = \frac{\sum xi^2}{N}$$

این پارامتر به شمارش تعداد آلل ها با فراوانی غیر صفر می پردازد که در آن xi تعداد آلل های موجود در جایگاه iام و N تعداد کل جایگاه هاست.

برای محاسبه تعداد آلل مؤثر از معادله ۲ استفاده شد.

معادله ۲:

$$ne = 1 / \sum \frac{1}{Pi^2}$$

و RAPD بود مشخص گردید که نشانگرهای ISSR نسبت به RAPD کارایی بالاتری داشته و چندشکلی بیشتری ایجاد می کنند. Mohammadabadi و همکاران (۲۰۰۷) گزارش کردند که بر اساس نشانگرهای ISSR و RFLP، میانگین شاخص شانن، تعداد آلل مؤثر و شاخص نئی در گاوهای بومی کرمان بیشتر از نژاد هلشتاین بود. Moradi و همکاران (۲۰۰۷) برای اولین بار از نشانگرهای بین ریزماهواره ای جهت ارزیابی تنوع ژنتیکی تیپ های رنگی بز مرخز استفاده نمودند و گزارش دادند که بیشترین و کمترین تنوع ژنتیکی به ترتیب در تیپ های رنگی قهوه ای تیره و مشکی وجود دارد. Ahani Azari و Lazebny (۲۰۰۷) میزان هتروزیگوسیتی را با استفاده از دو آغازگر ۹ C (AG) و ۹ C (GA) در ۱۵ نژاد گاو بررسی نمودند. نتایج تحقیق آنان سطح پائین هتروزیگوسیتی را در این نژادها نشان داد. Kol و Lazebny (۲۰۰۶) برای اولین بار با استفاده از تکنیک ISSR سطح هتروزیگوسیتی جمعیت گوزن های شمالی ساکن در جنوب سبیری را بررسی کردند. این افراد پیشنهاد دادند که رویکرد مورد استفاده می تواند به عنوان یک ابزار مفید برای کنترل تنوع ژنتیکی در جمعیت های گوزن شمالی استفاده گردد. علی رغم ویژگی های مطلوبی که برای این نشانگر ذکر شد و نیز استفاده گسترده آن در گیاهان، هنوز تعداد پژوهش های انجام شده با استفاده آن در حیوانات اندک است. با توجه به اهمیت آگاهی از میزان تنوع ژنتیکی حیوانات اهلی، لازم است بیش از پیش روشهای مولکولی به خدمت گرفته شوند که با توجه به مزیت های این روش انتظار می رود کاربرد آن در مطالعات ژنوم جانوران نیز به سرعت فراگیر شود. در این بررسی با به کار بردن روش ISSR-PCR که با هدف آنالیز ساختار ژنتیکی گاوهای بومی مازندرانی و مقایسه آن با نژاد هلشتاین صورت گرفت، کمیت و کیفیت قطعات حاصله مورد مطالعه قرار گرفت. علاوه شاخص های هتروزیگوسیتی که نشان دهنده میزان تنوع ژنتیکی در سطح ژنوم این حیوانات می باشند برآورد شده و مورد مقایسه قرار گرفت.

مواد و روش ها

در این پژوهش از تعداد ۱۰۴ رأس گاو نژاد هلشتاین و ۷۱ رأس گاو بومی مازندرانی متعلق به روستای سابق محله واقع در بخش گلکاه استان مازندران به طور تصادفی نمونه گیری شد. خونگیری از ناحیه ورید دمی و به میزان ۶ میلی لیتر انجام شد. نمونه های خون به لوله های حاوی ۰/۶ میلی لیتر EDTA ۰/۵ مولار انتقال یافت و روی یخ به آزمایشگاه ژنتیک گروه علوم دامی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان منتقل شد و تا زمان استخراج DNA در دمای ۲۰- درجه سانتیگراد نگهداری شد. جهت استخراج DNA از روش استخراج نمکی بهینه یافته (Miller, Dykes, Polesky, ۱۹۸۸) استفاده شد. نمونه های DNA در بافر TE حل شده و در فریزر ۲۰- درجه سانتیگراد ذخیره شدند. جهت تعیین کمیت و کیفیت DNA، از دو روش اسپکتروفتومتری و الکتروفورز بر روی ژل آگارز یک درصد استفاده شد. در روش اسپکتروفتومتری میزان ۳ میکرولیتر DNA با ۲۹۷ میکرولیتر محلول TE مخلوط گردیده و غلظت و

اندازه قطعات حاصل بین ۱۰۰ تا ۲۳۴۰ جفت باز (bp) متغیر بود. همانطور که در جدول ۱ نشان داده شده است، نژادهای هلشتاین و بومی مازندرانی به لحاظ نوع و فراوانی قطعات تفاوت داشتند. تعداد ۳۰ و ۲۴ قطعه چند شکل به ترتیب در دو گله مازندرانی و هلشتاین مشاهده شد. تعداد آل های یک شکل (فراوانی = ۱) در گله مازندرانی یک قطعه و در گله هلشتاین ۷ قطعه بود. فراوانی ژنی مربوط به ۲۵ قطعه AG-ISSR در دو نژاد متفاوت بود ($p < 0/05$). قطعه شماره ۱۱ (۳۳۰-۳۱۵ جفت باز) تنها در نژاد هلشتاین و قطعه شماره ۲۱ (۷۴۰-۷۳۰ جفت باز) فقط در گله مازندرانی مشاهده شد. نسبت قطعات پلی چند شکل AG-ISSR در گله مازندرانی و هلشتاین به ترتیب ۰/۹۳ و ۰/۷۵ بود.

جهت بررسی تنوع درون جمعیتی، چهار پارامتر تعداد آل مشاهده شده (Na)، تعداد آل موثر (Ne)، تنوع ژنی نئی (h) و شاخص اطلاعاتی شانن (I) با استفاده از نرم افزار POPGENE ارزیابی شدند. همانطور که در جدول ۳ نشان داده شده است، شاخص های تنوع ژنتیکی برای نشانگر AG-ISSR در گاوهای بومی به طور معنی داری (در سطح احتمال ۵ درصد) بالاتر از گاوهای هلشتاین بود.

بحث

نتایج تحقیق حاضر نشان داد که دو نژاد گاو از نظر اندازه و فراوانی ژنی نشانگر AG-ISSR با هم متفاوتند. قطعات مشابه زیادی در هر دو نژاد مشاهده گردید اما فراوانی متفاوتی داشتند. بر اساس فراوانی آل های که در جدول ۱ مشخص شده است، میزان پلی مورفیسم قطعات در نژاد هلشتاین کمتر از مازندرانی بود که ممکن است به دلیل تنوع ژنتیکی پایین تر این نژاد خارجی باشد. تحقیقات Pashaei و همکاران (۲۰۰۹) با استفاده از نشانگر GA-ISSR که یکی دیگر از آغازگرهای پر کاربرد در زمینه تنوع ژنتیکی می باشد نیز این نتایج را تایید می نماید. لازم به ذکر است که در پژوهش آنان با استفاده از آغازگر ۹ C (GA)، تنها تعداد ۱۵ قطعه مشاهده گردید. در حالی که در پژوهش اخیر که با استفاده از آغازگر ۹ C (AG) صورت گرفت، تعداد ۳۲ قطعه شناسایی شد. بنابراین آغازگر ۹ C (AG) سودمندتر بوده و استفاده از آن در مطالعات تنوع ژنتیکی توصیه می گردد. از طرف دیگر، تنوع ژنی نئی در گاوهای مازندرانی (۰/۳۲) بیشتر از گاوهای هلشتاین (۰/۲۸) بود، که نشان دهنده سطح پایین تر تنوع ژنتیکی در نژاد هلشتاین است. این امر می تواند به دلیل به کار گیری انتخاب شدید به همراه پرورش خویشاوندی و استفاده گسترده از اسپرم های نژاد هلشتاین برای ایجاد نژادهای پرتولید باشد. این موضوع در سطح جهانی سبب کاهش تعداد حیوانات و تنوع ژنتیکی سایر نژادها نیز گردیده است (Hoffman و Scherf, ۲۰۰۵). برآورد ضریب تنوع ژنتیکی شانن نیز نشان داد که مقدار این پارامتر برای گاوهای بومی مازندرانی و نژاد هلشتاین به ترتیب برابر با ۰/۴۸ و ۰/۴۱ بود. Abadi و همکاران (۲۰۰۷) به بررسی مقایسه ای تنوع ژنتیکی گاوهای بومی کرمان و گاوهای نژاد هلشتاین پرداختند. نتایج آنان نیز نشان داد که تنوع ژنتیکی

این پارامتر اطلاعاتی در مورد تأثیر نسبی آل ها و نحوه توزیع آنها را ارائه می دهد که در آن P_i فراوانی آمین آل می باشد. تابع شاخص اطلاعاتی شانن (Weaver و Shannon, ۱۹۴۹) که معیاری برای اندازه گیری تنوع ژنتیکی است و توسط لوینتون ارائه گردیده بصورت معادله ۳ می باشد.

معادله ۳:

$$I = - \sum_i P_i \ln(P_i)$$

فاصله ژنتیکی استاندارد نئی (Nei, ۱۹۷۸) نیز از معادله ۴ به دست می آید.

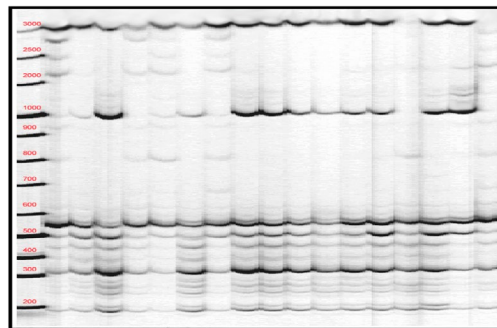
معادله ۴:

$$D = - \ln \left[\frac{\left(\sum_j \sum_i^m x_{ij} y_{ij} \right)}{\sqrt{\left(\sum_j \sum_i^m x_{ij}^2 \right) \left(\sum_j \sum_i^m y_{ij}^2 \right)}} \right]$$

X_{ij} و y_{ij} فراوانی آمین آل در ژامین جایگاه در جمعیت X و Y، تعداد آل ها در لوکوس J و I تعداد جایگاه هاست. لگاریتم طبیعی این معیار برای ژنوتیپ های کاملا خویشاوند صفر است.

نتایج

قطعات AG-ISSR: در این تحقیق ۱۷۵ رأس گاو از دو نژاد هلشتاین و مازندرانی ارزیابی شدند. نتایج نشان داد که پرایمر ۹ C (AG) توانایی تکثیر بر روی DNA گاوهای مورد بررسی را داراست و از آن می توان جهت ارزیابی تنوع ژنتیکی این نژادها استفاده نمود. در این پژوهش در مجموع ۳۲ باند کاملا مشخص و با وضوح بالا مشاهده گردید (شکل ۱).

شکل ۱- قطعات AG-ISSR حاصل از الکتروفورز محصولات PCR در دستگاه ژل اسکن در دو گله گاو

جدول ۱- اندازه و فراوانی زنی قطعات حاصل از نشانگر AG-ISSR

فراوانی		اندازه (جفت باز)	قطعه	فراوانی		اندازه (جفت باز)	قطعه
هلشتاین	مازندرانی			هلشتاین	مازندرانی		
۰/۸۳۰	۰/۸۳۲	۵۸۰-۵۶۵	AG-۱۷	۱/۰۰۰	۰/۲۲۲	۱۳۰-۱۰۰	AG-۱
۰/۸۳۰	۰/۴۴۳	۶۰۵-۵۹۰	AG-۱۸	۱/۰۰۰	۰/۱۴۴	۱۸۷-۱۸۰	AG-۲
۰/۵۳۰	۰/۵۷۲	۶۳۰-۶۱۵	AG-۱۹	۱/۰۰۰	۰/۸۸۱	۱۹۶-۱۹۲	AG-۳
۰/۸۶۱	۰/۲۲۲	۶۸۰-۶۷۰	AG-۲۰	۰/۳۵۷	۰/۵۴۰	۲۰۵-۱۹۹	AG-۴
۰/۰۰۰	۰/۰۰۷	۷۴۰-۷۳۰	AG-۲۱	۰/۸۳۰	۰/۱۵۲	۲۳۵-۲۲۵	AG-۵
۰/۷۰۶	۰/۲۳۱	۸۲۰-۸۰۰	AG-۲۲	۰/۶۰۸	۰/۶۶۴	۲۵۰-۲۴۰	AG-۶
۰/۸۳۰	۰/۳۹۵	۹۶۰-۹۴۰	AG-۲۳	۰/۵۵۱	۰/۱۶۹	۲۷۰-۲۶۰	AG-۷
۰/۸۰۴	۰/۶۲۵	۱۰۳۰-۱۰۰۰	AG-۲۴	۰/۷۶۰	۰/۶۴۴	۲۸۵-۲۸۰	AG-۸
۰/۲۴۰	۰/۱۶۱	۱۰۷۰-۱۰۵۰	AG-۲۵	۰/۵۰۰	۰/۳۵۰	۲۹۵-۲۹۰	AG-۹
۰/۸۰۴	۰/۳۰۸	۱۱۰۰-۱۰۹۰	AG-۲۶	۰/۶۰۸	۰/۰۲۱	۳۱۰-۳۰۰	AG-۱۰
۰/۷۲۳	۰/۰۸۱	۱۱۴۰-۱۱۱۰	AG-۲۷	۰/۹۰۲	۰/۰۰۰	۳۳۰-۳۱۵	AG-۱۱
۰/۶۷۵	۰/۰۳۶	۱۱۷۰-۱۱۵۰	AG-۲۸	۰/۵۵۱	۰/۸۸۱	۳۷۰-۳۵۰	AG-۱۲
۰/۶۹۰	۰/۴۴۳	۱۳۸۰-۱۳۰۰	AG-۲۹	۰/۷۸۱	۰/۲۶۸	۴۱۰-۳۹۰	AG-۱۳
۰/۷۰۶	۰/۳۲۹	۱۵۴۰-۱۵۲۰	AG-۳۰	۱/۰۰۰	۰/۶۲۵	۴۷۰-۴۴۰	AG-۱۴
۰/۸۶۱	۰/۴۰۷	۱۸۴۰-۱۸۱۰	AG-۳۱	۱/۰۰۰	۰/۷۹۴	۵۱۰-۴۹۰	AG-۱۵
۱/۰۰۰	۰/۷۹۴	۲۳۴۰-۲۲۸۰	AG-۳۲	۱/۰۰۰	۱/۰۰۰	۵۵۵-۵۳۵	AG-۱۶

جدول ۳- میانگین پارامترهای تنوع ژنتیکی در دو نژاد هلشتاین و مازندرانی

I	h	Ne	Na	n	نژاد
۰/۴۸	۰/۳۲	۱/۵۴	۱/۹۴	۷۱	مازندرانی
۰/۴۱	۰/۲۸	۱/۴۷	۱/۷۵	۱۰۴	هلشتاین
۰/۰۳۰	۰/۰۲۲	۰/۰۴۳	۰/۰۴۶	-	خطای استاندارد

mestic animal genetic diversity (MODAD). <http://www.fao.org/dad-is/>.

4- Glazko, V. I. Dyman, T. N. Tarasiuk, S. I. and Dubin, AV. (1999) The polymorphism of proteins, RAPD-PCR and ISSR-PCR markers in European and American bison and cattle. *Tsitol Genet.* Vol, 33, pp: 30-39.

5- Gorodnaia, A. V. and Glazko, V. I. (2003) ISSR-PCR in differentiation of gene pools of cattle breeds. *J. Cyto. Genet.* Vol, 37, No, 1. pp:61-67.

6- Gorodnaya, A. V. and Glazko, V. I. (2006) Population-genetic study of the polymorphism of structural genes and ISSR-PCR markers in some cattle breeds. *Cytology and Genomics* . Vol, 40, No,1. pp: 49-57.

7- Hoffman, L. and Scherf, B. (2005) Animal genetic resources- time to worry? *Liv. Rep.* pp: 57-74.

8- Kol, N. V. and Lazebny, O. E. (2006) Polymorphism of ISSR-PCR markers in Tuvinian population of Reindeer Rangifer tarandus. *Russian Journal of Genetics.* Vol, 42, No,12. pp: 1022-7954.

9- Miller, S. A. Dykes, D. D. and Polesky, H. F. (1988) A simple salting out procedure for extracting DNA from human nucleated cells. *Nucleic Acids Res.* Vol, 16, pp: 1215-1219.

10- Mohammad Abadi, M. Esmailzadeh, A. Pholadi, M. Soflaei, M. Mohammadi, A, Ghasemi, M. and Baghizadeh, A. (2007) Molecular comparative analysis of native and Holstein cows genome of Kerman province using ISSR and RFLP markers. The 5th National Biotechnology Congress of Iran. Tehran-Iran. 24-26 November 2007.

11- Moradi, M. Rostamzadeh, J. Rashidi, A. Karimi, F and Vahabi, KH. (2007) Evaluation of genetic diversity of Morkhoz goat color types by using inter microstatelite markers (ISSR). The 5th National Biotechnology Congress of Iran. Tehran-Iran. 24-26 November 2007.

12- Nei, M. (1978) Estimation of average hetrozygosity and genetic distance from a small number of individuals. *Genetics.* Vol, 89, pp: 583-590.

13- Nogaoka, T. and Ogihara, Y. (1997) Applicability of inter-simple sequence repeat polymorphisms in wheat for use as DNA markers in comparison to RFLP and RAPD markers. *Theor. Appl. Genet.* Vol, 94, pp: 597-602.

14- ONE-Scan Version 1.31. Copyright © 1994-1997. One-Dimensional gel analysis Scanalytics division of CSP. Inc. Scanalyticas attach processor system.

15- Pashaei, S. Ahani Azari, M. Hasani, S. Khanahmadi, A.

گاو بومی کرمان بیشتر از گاو هلشتاین می باشد. بنابراین با نتایج تحقیق ما در مورد پایین بودن تنوع ژنتیکی گاو هلشتاین مطابقت دارد. Azari و همکاران (۲۰۰۷) گزارش دادند که شاخص های تنوع ژنتیکی در نژادهای *Bos indicus* و *Bos taurus* بیشتر از هلشتاین می باشد. نتایج تحقیق حاضر نشان داد که به دلیل اجرای برنامه های درون آمیزی و انتخاب مستمر در گاوهای هلشتاین، تنوع ژنتیکی آنها کاهش یافته است.

لازم به ذکر است که هرچند بر اساس نتایج به دست آمده، تنوع ژنتیکی در گاوهای بومی مازندرانی به طور معنی داری بیشتر از گاوهای نژاد هلشتاین بود، اما در مجموع مقادیر ضرایب به دست آمده در مورد این نژاد نیز پایین می باشد. این امر ممکن است به دلیل انجام آمیزش های خویشاوندی توسط پرورش دهندگان این نژاد بومی باشد که سبب افزایش هم خونی و کاهش تنوع ژنتیکی آنها شده است. از طرف دیگر پرورش این گاوها به صورت صنعتی نبوده و گاوداران محلی به دلایل اقتصادی در گله های خود اقدام به پرورش تعداد معدودی گاو نر می نمایند که برای آمیزش تمام افراد گله مورد استفاده قرار می گیرند. گاوهای محلی بسیار با ارزش بوده و باید به عنوان منابع عظیم ژنتیکی حفظ شوند. کاهش تنوع ژنتیکی حیوانات و یکسان شدن خزانه ژنی آنان می تواند در آینده سبب بروز برخی مشکلات غیر قابل پیش بینی گردد، چرا که امکان پیش گویی نیازهای آتی بشر به نوع فرآورده های دامی دشوار بوده و از طرفی کاهش تنوع ژنتیکی، مقاومت حیوانات به بیماریها را نیز کاسته و بیش از پیش آنها را در معرض انقراض قرار می دهد. با توجه به موارد فوق، حفظ حداکثر تنوع ژنتیکی دام ها ضرورت داشته و لازمه آن انجام مطالعات مستمر ژنتیکی خصوصاً در سطح مولکولی می باشد. در همین راستا انجام چنین مطالعاتی بر روی دیگر دام های بومی نیز توصیه می گردد.

پاورقی ها

- 1- FAO
- 2- Inter simple sequence repeat
- 3- Semiarbitrary
- 4- Random Amplified Polymorphic DNA

منابع مورد استفاده

- 1-Ahani Azari, M. Lazebny, O. E. and Sulimova, G. E. (2007) Quantitative and qualitative comparison of ISSR-PCR fragments in Mongolian Yaks and fifteen cattle breeds. The 5th National Biotechnology Congress of Iran. kerman-Iran. 24-26 November 2007.
- 2- Bornet, B. and Branchard, M. (2001) Nonanchored Inter Simple Sequence Repeat (ISSR) Markers: Reproducible and specific tools for genome fingerprinting. *Plant Molecular Biology Reporter.* Vol, 19, pp: 209-215.
- 3- FAO. (2000) Global project for the maintenance of do-

and Rostamzadeh, J. (2009) Genetic diversity in Mazandarani native cattle: A comparison with Holstein cattle, using ISSR marker. *Pak. J. Biol. Sci.* Vol, 12, No, 9. pp: 717-721.

16- Shannon, CE. and Weaver, W. (1949) The mathematical theory of communication. Univ. Of Illinois Press, Urbana.

17- Souframanien, J. and Gopalkrishna, T. (2004) A comparative analysis of genetic diversity in blackgram geno-

types using RAPD and ISSR markers. *Theor. Appl. Genet.* Vol, 109, No, 8. pp:1687-1693

18- Yeh, F. C. Yang, R. C. Timothy, B. J. Ye, Z. and Judy, M. (1997) Pop Gene, the user-friendly shareware for population genetic analysis. *J. Mol. Bio. Biotech.* Center Univ. Alberta.

CID